

Sessizce Şafak Feneri'ne doğru seyreden uzay
gemisini ikimiz de fark etmedik.

BİRİNCİ BÖLÜM

ŞAFAK FENERİ NOEL RUHUyla DOLUYOR, AMA KİLERDE İŞLER
BİR AZ YOLUNDAN ÇIKIYOR.

“T aşkafa!”
“Sersem!”
“Aptal!”
“Avanak!”
“Budala!”
“Alık!”

Evet, Şafak Feneri’nde Barış ve İyi Niyet mevsimiydi. Ablam Myrtle’la ben, yün astarlı, kışlık, sıcacık uzay

kiyafetlerimizin içinde ön balkona çıkmış, Noel ağacımızı süslüyorduk.

Noel ağaçları bir Alman icadıdır ve çok modadır. Ama, bu bayram modasını bize tanıtan Prens Albert'ın Şafak Feneri gibi bir evin dışına böyle bir ağaç kurmayı denediğini hiç sanmıyorum, zira Şafak Feneri, Ay'ın epey ötesinde, kendine özgü bir yörüngede süzülmekte. Annemle babamın yeni taktırdığı Trevithick marka jeneratöre rağmen, sevgili evimizin dışında yerçekimi oldukça kararsız. Myrtle'la benim ağacımızı donatmak için kullanmaya çalıştığımız onca top, çan ve mum ikide bir yerinden kurtularak uzayın mürekkep karası derinliklerine kaçıp sınırlarımızın bozulmasına neden olmaktadır!*

“Boşkafa!”

“Züppe maymun!”

“Kemik beyinli kaz kafa!”

* Kararsız mı? diye sorduğunuzu duyar gibi oluyorum. Mümkün değil! Trevithick, paranın satın alabileceği en iyi jeneratörleri yapar ve 1809'dan beri uzay-gemilerine ve yörünge kuruluşlarına en üstün kaliteli yerçekimini sağlamaktadır. Eh, bu doğru. Ne yazık ki Eylül'de, o eski Yankee savaş gemisinde yaşadığımız maceralarından beri Myrtle simyacı olmak gibi aptalca bir fikir besliyordu ve annem de onun suyuna gitmeye karar vermişti. Dönüş-yönü kanadındaki yedek odalardan birinde laboratuvar kurmuşlardı ve orada, puslu camdan gözlük ve deri bir önlük kullanarak, Myrtle simyasal düğün yapmayı öğreniyordu. Simyasal düğün, bir geminin uzayda hantal ışık hızından çok daha hızlı gitmesini sağlayabilen karmaşık simyasal tepkimenin adıdır. Myrtle bir kız olduğundan ve pek zeki olmadığından, bu deneyler doğal olarak bir dizi korkunç koku, bol bol duman ve iki olağanüstü patlamayla sonuçlanmıştı. Patlamalardan biri yerçekimi jeneratörümüzü etkilemişti ve o zamandan beri eskisi gibi çalışmıyordu.

Noel süslerinin durduğu kutuya ellerimizi daldırdık ve ikimiz de, gümüş yıldızlardan oluşan aynı güzel zinciri yakaladık. “O benim!” diye bağırdım.

Ablam, “Hiç de değil, seni vahşi,” diye yanıtladı, “ilk ben gördüm!”

İkimiz de zincirin kendimize ait olan ucunu bırakmayı reddettiğimiz için bir çekiştirmece başladı.

O kadar öfkeliydik ve her birimiz diğerini yenmeyi öyle çok istiyordu ki, kanatlarını açmış, sessizce Şafak Feneri’ne doğru yaklaşan uzay gemisini fark etmedik. Ancak geminin uzay midyeleriyle kaplanmış gövdesinin gölgesi üzerimize düştüğünde başımızı kaldırdık.

“Vay, bu Jack!” diye bağırdı ablam. Zincirin kendine ait ucunu bırakıp saçlarını düzeltti ve yanaklarını çimdikleyerek kızarttı. Güzel *Sofronya* gemisi bizimkinin yanına yanaşıp, eski dostumuz Jack Havock sancak güvertesinden ona gülümserken Myrtle’in ne kadar sakın ve vakur göründüğünü görseniz şaşırırdınız. Jack onun bu haline bakarak, birkaç dakika önce onun masum küçük kardeşine (yani bana), bir balıkçı karısının bile utançtan kızarmasına sebep olacak şekilde böğürdüğünü asla tahmin edemezdi!

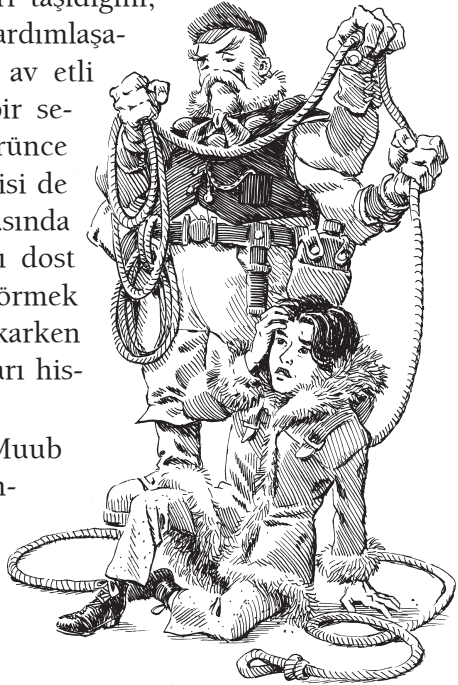
Bu arada ben, Myrtle’in yıldızlı zincirin ucunu aniden bırakması karşısında afallamıştım. Hâlâ bendeki ucunu çekiştirdiğimden, geri geri gidip balkondan aşağı düşecek gibi olmuştum. Süslemelerimizin peşini bırakmayayım derken, gezegenler arası uzayın sonsuzluklarına uçmak üzereydim.

Sofronya'nın ikinci kaptanı Bay Munkulus halimi görüp bana halat atmasa, Ay yolunu yarılardım herhalde. Bir dakika sonra beni *Sofronya*'nın ana kapağında içeri çekerken, "Bak hele, genç Art Efendi," diye uyardı, "jimnastik ve velvele zamanında değiliz!"

O anda, "Hepsi Myrtle'in suçu!" demek pek beyefendi-ce olmazdı, değil mi?

Kısa süre sonra *Sofronya*, Şafak Feneri'nin palamar platformuna bağlanmıştı ve ben inmeye hazırlanan gemi mürettebatını selamlıyordum. Hepsinin parlak kâğıtlarla sarılmış hediye paketleri taşıdığını, Dokunaçlı İkizler'in yardımlaşarak, pişmiş jambon ve av etli börek kokuları saçan bir sepeti indirdiklerini görünce sevinmiştim. Ama en iyisi de bir kez daha onların arasında olmak, bana sundukları dost canlısı gülümsemeleri görmek ve Şafak Feneri'ne çıkarken sırtıma attıkları şaplakları hissetmekti.

Yıldız Geçidi'ndeki Muub maceramızdan beri onları görmemişim ve ondan sonra kafama Latince, coğrafya ve aritmetik tıktırmaya

çalıştığım uzun, kasvetli bir mevsime dayanmak zorunda kalmıştım. Çünkü Noel tatili bittikten sonra Uzay-Gezgini hanımefendi ve beyefendilerin oğulları için olan Vermiform Akademisi'ne başlayacaktım. Dürüst olmak gerekirse evden ayrılıp eğitimime başlamaya can atmıyordum, ama *Sofronya*'nın gelişi bana bütün dertlerimi unutturmuştu. Okul gelecek sene başlayacaktı; şimdilik beni salon oyunları, küçük piyanonun başında söylenecek şarkılar, kızarmış küçük kekler, Noel armağanları, Jack ve mürettebatının uzayın vahşi enginliklerinde yaptıkları yiğitçe işlerin hikâyeleri bekliyordu!

Onları gördüğüme o kadar sevinmişim ki, Myrtle'ı affetmeyi bile başardım ve Şafak Feneri'nin yepyeni ön kapısında toplandığımızda ona neşeli bir gülümseme armağan ettim. Diğerlerinin hepsi ona mutlu Noeller dilemekle, ona ve Jack'e romantik ilişkileri hakkında takılmakla, nişanlarını ne zaman ilan edeceklerini sormakla ve dikkatlerini Kısaç'ın başlarının üzerinde tutmakta olduğu büyük ökseotu demetine çekmekle meşguldüler.

Myrtle başta biraz bozulmuş göründü, çünkü o ve Jack, Yıldız Geçidi'nde kavga etmişlerdi. Jack, Myrtle'a kendi

cümbüşlü, maceralı hayatının bir parçası olmak için fazla hanımefendi olduğunu söylemişti. Myrtle da ona kendisinin de en az onun kadar iyi bir uzaynot olduğunu kanıtlamaya yemin etmişti; bu yüzden Simya dersleri alıyor, pis kokular ve patlamalar oluşturuyordu. Ama o ökseotunun benekli gölgesinde birbirlerine bir süre bakınca anlaşmazlıklarını unuttular ve bir kez daha birbirlerine ısındılar.* Jack onu öptüğünde içten bir tezahürat yükseldi ve sonra kapı zilinip ipini çekmek yerine, “Gelin Hepiniz Ey Siz Vefakârlar” şarkısını heyecan verici bir biçimde, hep bir ağızdan söylemeye başladık.

Ama babam kapıyı açtığında şarkımızdan hiç memnun olmuş görünmüyordu. Tam tersine allak bullak olmuş, gözlüğü çarpılmış, yüzünün yamuk görünmesine sebep olmuştu.

“Jack! Sofronyalılar!” dedi korkunç bir fısıltıyla. “Tanrı’ya şükür geldiniz! Son derece üzücü bir şey oldu! Puding Azıttı!”

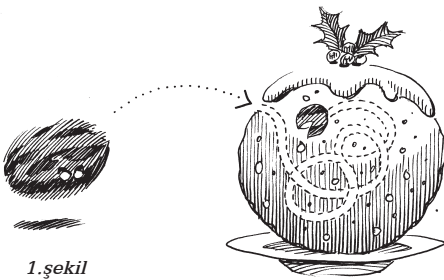
Dünyevi evlerde oturan ve Britanya’nın uzak sınırlarında yaşanan hayata dair hiç deneyimi olmayan sizler, Noel pudinginizle ilgili hiçbir güçlük çekmemiş olabilirsiniz. Kuşkusuz sizin için Noel pudingi basit bir konudur. Aşçınız,

* Jack Havock’un ablamda ne bulduğu, Uzayın Bilinen Sırları’ndan biridir. Myrtle tam bir dehşettir ve kaçık bir balık gibi görünür.

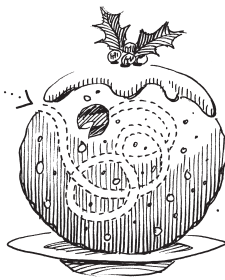

Noel yaklaşırken size bir puding yapar; kilerdeki bir rafta olgunlaşmaya bırakır. Puding, Noel günü, üzerinde bir dal çobanpüskülü ve içinde gümüş parayla brendiye bulanıp tutuşturulmuş, sıcacık halde masanıza servis edilir.

Ama burada, uzayda, fazladan bir güçlük vardır. Çünkü bu semavi okyanuslarda her tür tuhaf yaratık dolaşır ve bunlardan biri de dehşet verici Puding Kurtçuğu'dur. Bu çirkin böceklerin larvaları tıpkı bir kuru üzümüne benzer ve mutfaklarımıza girip, gizlice Noel pudingini oyduğu zaman genellikle hiç fark edilmez. Böcek pudingin içine girdikten sonra orada tıknır, tıknıdıkça büyür, büyür; sonunda hiç puding kalmaz, yalnızca puding biçiminde iğrenç bir kurtçuk kalır. Antenleri bir çobanpüskülüne ür-kütücü derecede benzer, gözleri tıpkı gümüş peniler gibi parlar ve şişman, yağlı bedeninin içinde, dışarı sürünüp

1.şekil

2.şekil

3.şekil

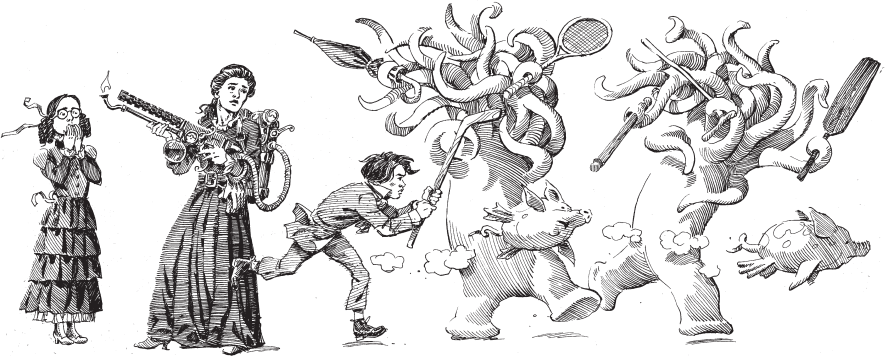
PUDİNG KURTÇUĞUNUN YAŞAM DÖNGÜSÜ

diğer pudingleri mahvetmeye can atan kuru üzüm benzeri bin kurtçuk daha orada gizlenmektedir!*

Anlatması ne kadar üzücü olsa da, o sene Şafak Feneri'nde pudingimizin başına gelen de buydu! Daha bir ay önce Myrtle ve ben annemin onu yapmasına yardım etmiş, neşeyle gülüp konuşarak karışıma incirler, hurmalar ve portakal kabukları atmıştık. Ne var ki mutfak masasına tırmanıp, diğer malzemelerin arasına saklanmış olması gereken kuru üzüm kılıklı kurtçuğu hiç fark etmemiştik. Ama o akşam biz dışarıda ağacı süslerken, annem kilerimizin beklediğimiz misafirlere yetecek kadar dolu olup olmadığını bir kez daha kontrol etmek için aşağı inmişti ve tesadüf eseri pudingin üzerine örttüğü örtüyü de kaldırıp bakmıştı. Bunun üzerine, o iğrenç böcek korkunç bir biçimde hırlayarak çanaktan fırlamış, annemi yere devirip

* Noel pudinginin hiç bulunmadığı mevsimlerde, Puding Kurtçuğu diğer türden pudingleri yer: Kuru üzümlü puding, kuş üzümlü puding, reçelli dürüm; bu obur haşere karşısında hiçbir puding güvende değildir. Yalnızca bu kadar da değil, fırsat çıkarsa kek ve reçel de yerler.

Şafak Feneri'nin hava kanallarının oluşturduğu dolambaçlı yollara kaçmıştı.

Annem bizi giriş holünde karşıladı. Elinde, babamın birkaç sene önce, oluklardaki Geveze Uzay Yosunları'nı temizlemek için satın aldığı alev tüfeği vardı. Kendisi dört buçuk milyar yaşında bir Üstün Varlık olduğundan, pudinge yaşadığı iğrenç karşılaşma onu fazla etkilememişti. Uzun saçlarını arkada toplamış, yüzünde ve giysilerinin üzerinde un lekeleri varken çok haşın fakat güzel görünüyordu.

“Ah, Sofronyalılar,” dedi. “Sizi gördüğüme ne kadar memnun olduğumu anlatamam! Ama korkarım bu puding yakalanıp yok edilene kadar sizi doğru düzgün ağırlayamayacağım. Gördüğüm kadarıyla üremeye neredeyse hazır. Eğer bu olursa, yumurtadan çıkan kurtçuklar bütün etli böreklerimizi ve meyveli keklerimizi de istila edebilir...”

Pervasız uzay kurdu Sofronyalılar muhteşem bir biçimde işe girişti. Hemen hediyeleriyle sepeti bıraktılar, holdeki şemsiyelikte duran baston ve şemsiyelerle silahlandılar.

